

A U S T R A L S K É

IN AUSTRALIA POSTAGE PAID
IN AUSTRALIA POSTAGE PAID

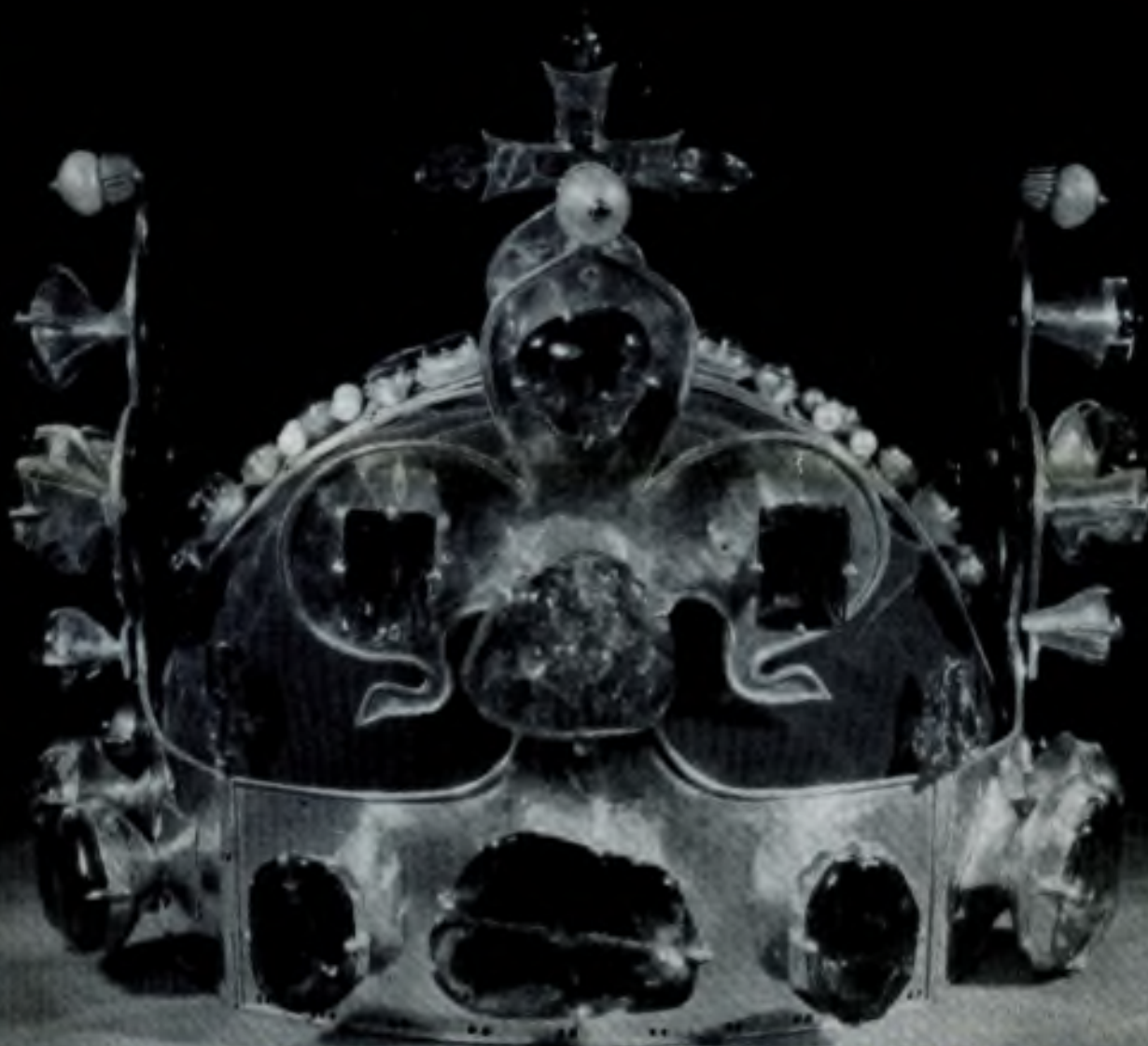
AUSTRALSKÉ LISTY

ČÍSLO 17 LEDEN 1993

Registered by Australia Post
Publication No NBQ - 3910 \$2.60

SVATOVÁCLAVSKÁ KORUNA

z roku 1346, uložená v komoře Svatovítské katedrály

Z bohaté sbírky českého malířství 19. století v Národní galerii v Praze jsme dnes vybrali díla dvou zajímavých umělců.

V krajinomalbě sedmdesátých a osmdesátých let dominuje novoromantik Julius Mařák, prozaťující své obrazy lesních zákoutí zvučným a poetickým lyrismem, a Antonín Chittussi, který šel za svého francouzského pobytu cestou realismu barbizonské školy. Jeho krajiny z Fontainebleauského lesa vynikají uměřeností citění i neokázalou ušlechtilostí projevu.

Pokud pojedete do Prahy, rozhodně byste si neměli nechat prohlídku Národní galerie ujít.

NÁRODNÍ GALERIE V PRAZE

Julius Mařák (nahore)
'Na pokraji lesa' rok 1880

Antonin Chittussi (vpravo)
'Jaro ve Fontainebleauském lese' rok 1886

Na úsvitě dějin

Bylo tomu nedávno tisíc let, co naši zemí cestoval bohatý Arah, Ibrahim, syn Jakubův, protože to byl pohan a kupec, nezajímal se jako jiní v té době o kostely ani o křesťanské svaté, ale především o věci obchodu. Z jeho úst máme nejstarší popis Prahy:

"Je zbudována z kamene a vápna a je obchodem ze všech nejbohatší. Přicházejí tam z města Krakova se zbožím Rusové a Slované a přicházejí k obyvatelům Prahy za země Turků mohamedáni a židé a tolikéž Turci se zbožím a s běžnými penězi a odvázejí od nich otroky, ctn a kožešiny všeliké. Jejich země je nejlepší ze zemí severu a potravinami nejbohatší. A v městě Praze dělají sedla a uzdy a silné štíty, jakých se užívá v jejich zemích."

Doufejme, že i v novodobé historii České republiky budou převládat podobná, byť době poplatná hlášení obchodních partnerů a návštěvníků.

ZDRAVICE ČESKÉMU STÁTU

Sedm let před koncem druhého tisíciletí vstupuje na evropské jeviště Český stát v rouše republikánském. Má za sebou dlouhou, pohnutou a pestrá minulost, měřeno evropskými měřítky. Češi se ocitají na scéně opět sami, bez Slováků, a také bez Němců s nimiž žili ve společenství mnohem déle než se Slováci.

Na evropské pevnině se objevili Češi jako předvoj západoslovanských kmenů, které v posledních fázích stěhování národů po pádu říše římské pronikaly podél východního toku Labe až k Hamburku. Zatímco Polabští Slované byli Germány popleněni a vrženi zpět k Lužici, kmen Čechů odolal prudkým germánským náporům a jako nejzápadnější výspa slovanského moře.

Oplodňování jak kulturou byzantskou, tak latinským vlivem římské církve, vytvořili Češi za Přemyslovců pevně organizovaný státní útvar, který pak za vlády Lucemburků a zejména za geniální administrace českého krále a císaře římského Karla IV. vynikl vzdělaností vysoko nad tehdejší středověké nívou Evropy.

Přes náboženské války, přes Lipany i Bílou Horu, přes několikasetletý tlak Habsburků se Čechům nicméně podařilo udržet se na své západní výspě mezi Šumavou, Krušnými Horami, Krkonošemi a Jizerskými Horami jako klíčový článek Střední Evropy. Habsburky nakonec přežili a dokázali uhájit vlatní českou individualitu, postavenou na bohaté a staré tradici křesťanského humanismu pevně zasazeného do sféry západoevropské kultury.

Česká loď proplouvala úskalími evropských konfliktů po více než tisíc let a nebylo proudu, jenž by nebyl zasáhl české břehy. Dobře víme, že česká loď bude muset oněmi úskalími proplouvat i za života našich pravníků. Nynější období vzácné

Stručný přehled rubrik

Zdravice českému státu	01
Dědičný hřích	02
EX-Československo	03
Do vinku českého státu	04
Z české kultury	05
Praha už se češe	06
Pro naše děti	07
Koncert skupiny	08
Greenhorns z Prahy	09
Nad dopisy čtenářů	10
Jak se vyrovnat	11
Návrat lidí na Město	12
Píseň emigranta	13
Mládenec z Prahy	14
Humor a křížovka	15
Inzerce a služby	16 - 17

svobody svázané zatím jen naší vlastní omezeností nebude trvat věčně. Doufejme jen, že naše občasně žabomyši pŭtky a krátkozrakost přizemních duchů nás nezavedou na pokraj další propasti příliš brzy.

Potřebujeme výdrž, pevné nervy, pevné ruce a pevná srdce, umění stát sami a dovést hledět nedezpečí do očí bez povykování. Potřebujeme lidi jako je Václav Havel, a také trochu štěstí. Málokterý národ se dovede pochlubit zkušenostmi tak hlubokými jako Češi. Jen v tomto století zažilo pár generací pád říše rakouské, nacismus, bolševickou usurpaci české civilizace a mezitím jen záchvěvy svobody. Snad také proto potřebovat chodit pro rozumy ani do apatyky, ani k sousedům. Jen snad stran mořeplavby.

Přejeme-li dnes zdar Českému státu, nešetřeme ani přáním zdaru našim novým sousedům Slovákům. Jsou našimi nejbližšími příbuznými a jejich úspěch bude našim prospěchem.

Měli bychom troch zkrotit své pudy podrobovat sami sebe neustálé a nekonstruktivní kritice. Máme zdravou dávku cynismu, ale nechodme se Švejkem až ke zatracování všeho. Neměli bychom, my, věčeni rejpalové, právě teď přestat trochu rejpat? Pravda, vydrželi jsme i přesto. Snad právě proto, že ve chvílích skutečně kritických - i když snad právě jen tehdy - dovedeme shodit masku rozháranosti a ukázat jeden druhému, v těch zázračných chvílích národního probuzení, že nakonec umíme nedat se.

Vykročíme tedy, snad jen na okamžik svorní, ale s modlitbou na rtech a s důvěrou v sebe.

BŠ.

DĚDIČNÝ HRŮCH

Karel Wendt

Napadlo mě perverzně, že morové rány, které periodicky doléhají na lidstvo (války, fašismus, komunismus) jsou vlastně také k něčemu dobré. Zjednodušují věci. Člověk, po krk v takovém svinstvu, ví i bez bolestné námahy přemýšlení, v čem to všechno vězí.

V průběhu první světové války věřili lidé slepě, že je to válka, která ukončí války a poní, že nastane zlatý věk. Nenastal, protože přišel fašismus. S ním se nedostavily jen koncentráky, holokaust a druhá světová válka, ale také víra, že je vinen vším bez výjimky. Zbavme se fašismu a zbavili jsme se všech problémů světa. Nezabavili. Téměř bezprostředně byl hravě trumfnut komunismem, který přinesl nejen nové koncentrační tábory a všeobecnou fyzickou i mravní zhoubu, ale také skálopevnou jistotu, že v něm a jenom v něm je kořen všeho zla. Odstraňme komunismus a přesto: Znovu se dostaví, už ani nevíme po kolikáté, zlatý věk. Nedostavil, protože zlaté věky nezahrnují jugoslávské masakry, posovětský chaos, rozpad států, kostlivce a umírající děti afrických hladomorů, věčně zhnisaný Střední východ, kreténské diktátory v Iraku i jinde, náboženské šilence iránského ražení, nacionalistické cvoky za humny, genocidu v Burmě atd., atd., atd....

V čem je tedy kámen úrazu? Odpověď bije do očí. "Nesnadná" je jenom proto, že je nepříjemná. Proč vede prostá láska k vlasti k nacionalistickému běsnění? Proč se tak často potřeba útěchy náboženských jistot zvrtné ve fanatismus a důvod k zabíjení? Proč je touha po sociální spravedlnosti a tedy v podstatě láska k člověku znetvořena v nenávist, jak ji "uzákonil" komunismus? Proč tolik toužíme po moci a proč tolik z nás je pro ni ochotno lhát, podvádět, krást a zabíjet? Proč? Nemoc nepřinesl vítr z

vesmíru. Důvody nemohou ležet mimo nás.

Marxismus-leninismus se nám snažil namluvit, že člověk (ne spolutvůrce, ale subjekt dějin) je v jádru dobrý. Kdo se tak nejeví, protože se v souladu s "dobrem" nechová, je obětí okolností. Změňte je (pučem, revolucí) a dobré jádro magicky vyplave ku hladině. Mnoho, často vynikajících lidí to spolko i s pečkou a malér byl hotový. Proč? Protože je přirozené, že si přejeme být pašáci a přirozeně dobří. Posel, který říká, co chceme slyšet, je nadšeně vítán, navzdory tomu, že je v jeho poselství více děr, než v ementálském syru. Opačné poselství, totiž to, že člověk je v zásadě slabý a nedokonalý, už tak přijatelné není právě proto, že člověk je slabý a nedokonalý. Pravda je vítaná jen když je lichotivá.

Trvalo zatraceně dlouho, než jsem zdráhavě připustil, že kapitalismus asi opravdu je nejlepší, protože nejproduktivnější, hospodářský systém. Jeho hnací síly však nejsou nejušlechtilejší. Řečeno neomalene, ale pravdivě, patří k nim chtivost a nenažranost, touha mít víc, víc a víc, ale hlavně více...

Jeho opačný pól, socialismus, sleduje naproti tomu alespoň na papíře cíle, které by slušní lidé sledovat měli: sociální spravedlnost, rovnost příležitostí, spravedlivější rozdělení majetku. Jak to tedy, že apel na nízké pudy přináší v praxi blahobytnější a snesitelnější společnost, než to, co apeluje na pudy nejvyšší?

Odpověď je nepříjemná a proto nepříjemná. Jedno apeluje na něco, co se v člověku vyskytuje bohatě, druhé na to, co se v něm vyskytuje vzácně. Jedno je s ním v souladu, druhé v rozporu. Proto vůbec nezáleží na změnách okolnostech, na tom, jestli jsme se právě zbavili války, moru, terorismu, fašismu či komunismu. My lidé máme talent téměř okamžitě zavařit nějaký nový, stejně zhoubný malér.

Lidská kvalita nespočívá v marxistických pověrách o vrozené laskavosti

člověka, dřímající pod jhem nepříznivých okolností. Spočívá v pravém opaku: v mozku, který umí rozeznat vlastní slabost, ve vůli, která tu rozeznanou slabost dokáže alespoň někdy velkým úsilím překonat.

Čas se naklonil. Odešla doba pohádek. Ale čím víc mě svět nutí přemýšlet o člověku a tedy o sobě, tím více moudrosti, tím více pravdy nacházím v myšlence pohádky (?) o dědičném hříchu.

PŘETISKUJEME

EX-ČESKOSLOVENSKO -na dně propasti?

1. ledna 1993 skončí provisorium, které hledalo cestu, jak nahradit komunistickou vládu a přitom neudělat konec se státní strukturou, kterou si komunisti vytvořili k obrazu svému. Ukázalo se, že stát není automobil, kde stačí si sednout za volant a ono to pojede dál. Skončí tedy "československá" komunistická, do demokracie netransformovatelná federace. Nikoli Československo. To Československo, za které se dosud zaměřovala federace, existuje a bude existovat nadále. Tak jako existovalo za Protektorátu a jako existovalo v srdcích a myslích těch, kteří nezradili. A možná, že neměl pravdu ani Václav Havel - který má tolik dobrých kvalit, ale v předvídání politického vývoje se mnohokrát mýlil - když za svého nedávného pobytu na Slovensku říkal: "Bylo by naivní spoléhat na to, že brzy po rozpadu federace a vzniku dvou samostatných států si to tyto státy rozmyslí a zase se spojí." Říkám, že Václav Havel nemusí mít pravdu, protože už jsme jeden rozpad státu zažili.

I já si myslím, jako většina českého národa, že musel být učiněn radikální konec nekonečným tahanicím s těmi, kteří chtěli rozvrátit republiku a na něž by neplatilo nic mimo "použití armády". O tom budou pravděpodobně historici a příští generace dlouho spekulovat. Tak, jako my spekulujeme o Mnichovu, o únoru 1948 a o srpnu 1968: zda má demokratický stát právo i povinnost se

bránit silou, když už nemá jiné prostředky.

Proto vývoj, který nastal po červnu roku 1992, a který končí rozhodem 1. ledna 1993, se nedá zastavit. Ale je naivní a státníka nedůstojné, se vzdávat Masarykova a Štefáníkova díla a nepřipravovat už dnes budoucnost.

Stát, který si nechává zakázat od Mečiárova parlamentu, jaké symboly smí a jaké nesmí uctívat, nemá naději, že by jej jeho občané, či obyvatelé, považovali za nástupce Masarykova Československa.

Nejen východní část Československa není schopná přežít. Jakkoli sametové rozdělení státu nebude schopno zabránit jejímu ekonomickému úpadku. I západní část, jakkoli ekonomicky lépe vyhavená, bude nucená brzo hledat, vedle svého mezinárodně politického uznání, geopolitické zajištění, jako protiváhu jiných mezinárodních tlaků.

Už dnes se ukazuje, že příliv kapitálových investic nelze regulovat a nelze si vyhýbat. Ti, kdo o tom rozhodovali, zřejmě brzo poznají, jestli už nepoznali, že nikoli nějaká nenávisť sousedního národa, ale jen fakt jeho ekonomické síly vytvořil situaci, která překračuje hospodářskou problematiku a dotýká se státní existence. Vliv tohoto druhu pracuje všude na světě. Jakmile jednou v kterémkoliv státě zahraniční investice jsou zapojeny do hospodářského systému státu, nelze dělat nic jiného, než nechat volně působit ekonomické síly, které diktuji svoje podmínky a provádějí integraci jeho obyvatelstva do širších, mezinárodních celků. A stát, kterému se nenabídlly dosti pestré alternativy z rozličných koutů světa, se ocitá v neprávě žádoucí politické závislosti, před níž jej neochrání ani to sehelejší mezinárodní společenství.

Proto se budou muset i pro tuto republiku hledat nové mezinárodní konstalace, které by otevřely výhodnější možnosti národní existence. A protože i Slovensko - a asi ještě dříve - bude hledat novou orientaci, opět se objeví československá státní alternativa. Bude to nejen proto, že Československo nelze vyhladit z myslí a srdcí mnoha občanů, ale i proto, že to je nejideálnější forma státní existence pro občany obou nástupnických států. Ovšem podmínky

nového spojení budou jiné a politici budou jiní rovněž.

Než k tomu však dojde, budou pokusy s hledáním jiného řešení. Nedávno premiér Václav Klaus řekl, že jakékoliv spojení do širšího celku bez Rakouska nehude bráno v úvahu. Což je zajímavý názor, ale je na čase si uvědomit, že - navzdory všemu předstírání - politické síly uvnitř Československa nejsou určovatelem směru vývoje. Ale jsou ve vleku sil, z nichž mnohé ani nelze rozeznat, kdo vlastně za nimi stojí. Podiváme-li se na všechna ta prohlášení našich politiků od roku 1989, vidíme, že se málo splnilo - jejich předpokladu a mnohé přísliby skončily v rozčarování. Neporoučíme větru, dešti, ale jsme promočeni na kůži.

Ovšem mnohem větší rozčarování lze čekat i na Slovensku. Před tamními politiky nestojí alternativa ne právě ideálních kombinací se sousedními státy, ale starost, jak čelit tlakům, které uvádějí v pochybnost samu schopnost existenčního přežití. Pocit bezpečnosti, který v současnosti poskytoval československý deštník, vystřídá nejistota, v níž bude všechno zpochybněno.

Možná, že ona kýžená mezinárodní suverenita a "zviditelnění" bude stačit tak leda na něco takového, jako je trojičelník Bratislava-Bělehrad-Bukurešť, což není to nejlákovější východisko. A v Bonnu nebo v Berlíně nebudou mít zájem z toho udělat čtverec.

Premiér Klaus potřebuje i kvůli západnímu světu skončit co nejrychleji rozvodové řízení a proto si dává tolik pozor na jazyk. My nemusíme. Můžeme nazvat věci tak, jak skutečně jsou. Ani Slováci ani Češi nemají šanci na trvalou solovnou státní existenci. Klaus bude moci dát Čechům vepřo-knedlo-zelo, ale těžko bude schopen se vyvarovat vasalského postavení, v jakém hýval i ten první český král Vratislav II. Proto bude moudřejší být tak "naivní" a doufat, že si to "oba státy brzo rozmyslí". Chce to trochu myslet dopředu. Jinak EX-ČESKOSLOVENSKO, jak nám brzo začnou říkat ve světě, nebude ještě na dně propasti. Stále ještě padáme.

Vladimír Valenta (zkráceno)

(Převzato z časopisu Polygon, Curych
ročník č. 8, roč. 9-1992)

Ve vlnu českého státu

Aleš Nebeský

Optimisté tvrdí, že teď již vše půjde hladce, pesimisté prorokují katastrofu. Pravda - jako vždy - bude někde uprostřed, jisté ale je, že problémy nového státu s vytvářením demokratického systému po čtyřiceti letech bolševismu zůstávají.

Bez ohledu na "pesimisty" levice, lze doufat, že hospodářské reformy se po zpomalení z nejistoty rozdělení urychlí a tuhý ekonomický režim zajišťující stávající přebytkový rozpočet a převahu vývozu nad dovozem bude i nadále pokračovat. To vše bylo a bude nepochybně především zásluhou důsledné hospodářské politiky českého premiéra a předsedy nejsilnější strany vládní koalice ODS Václava Klause. Nemožno si odpustit poznámku, že ve srovnání se zdejšími poměry si můžeme jen povzděchnout, že Klausovi se to vládne, žádný bývalý člen komunistické strany nedokáže naplnit pražské ulice 100 000 davem v protestu proti tuhým ekonomickým opatřením.

Rozdělení státu ovšem přináší hospodářské ztráty oběma republikám. Díky oboustranným dohodám se zdají být minimální, a to i na vzdory některým, v zájmu budoucího vztahu mezi Čechy a Slováky pragmaticky motivovaným ekonomickým kompromisům Václava Klause.

Nepochybně nejhorší problém ve vlnu nového státu, je soudnictví, zákony a dohled nad jejich dodržováním. Nový generální prokurátor České republiky JUDr. Jiří Štětina koncem října po nástupu do svého úřadu prohlásil, že celý právní systém je stále v podstatě komunistický a že "...Dodnes se pro to neudělalo skoro nic."

10. prosince bývalý prezident ČSFR (a nepochybně první prezident české republiky) Václav Havel prohlásil, že s obavami pozoruje růst nesnášenli-

vosti, podezírání a osočování. Za jednu z příčin neutěšené situace považuje nedostatečné vyrovnání s minulostí, které otevírá prostor pro mstu fanatiků a znovu se zmní o možnosti vytvořit tribunál, který by viníky odsoudil alespoň mravně, pokud je to vyloučené či obtížné podle zákona.

Je nepochybné, že moc "starých struktur", nové "komunistické mafie" zlomena nebyla a i když bez možnosti ovlivňovat vládu přímo, zcela spokojeně prosperují v podzemí. Konkrétně něco prokázat se zatím jeví jako vyloučené, ale z mnoha podivných událostí posledních týdnů - mezi jinými i atentát na předsedu KSČM J. Svobodu - je obtížné vyvodit jiný závěr.

Snad nejpodivnější je odhalení odposlouchávacího zařízení pracovníky konzulátu Spojených států v Bratislavě, které v době odhalení bylo aktivní. Představitelé federálního a státních ministerstev vnitra spolu s FBIS prohlašují, že prý o ničem neví a řekl bych, že o jejich slovech netřeba pochybovat. Pomineme-li zcela předpokladatelné hlasy ze strany slovenské vlády naznačující, že se jedná o akci "federálů" s cílem poškodit budoucí vztahy Slovenska a Spojených států, zbývá nám jedno vysvětlení. Musím se přiznat, že ho vyslovuji váhavě, mám vrozenou nechuť ku konspiračním teoriím jakéhokoliv druhu. Zdá se ale, že pracovníci StB - dnes již třeba i ve výslužbě, stále uplatňují své profesionální schopnosti a znalosti. Otázka je na bílé dni - pro koho?

Otázka o to zajímavější ve světě prohlášení které v rozhovoru pro deník Telegraf uvedl bývalý disident a chartista, koaliční partner premiéra Klause, předseda Křesťanské demokratické strany a předseda Sněmovny lidu FS Václav Benda: "Mám celou řadu důkazů, že listopadem 89 neskončilo odposlouchávání mého telefonu a bytu, že neskočily tajné operace proti mě a vedení KDS".

Nad beznadějnou, zoufalou situací českého soudnictví ve vztahu ke zločinům komunismu jsem se zamýšlel na těchto stránkách a i jinde již několikrát. Doopravdy odporným příkladem práce vyšetřovatelů prokuratur - odporným o to více, že jde o antisemitismus a nesouvisí s minulostí, ale se současností - je

příklad Týdeníku Politika. V říjnu minulého roku na základě pravidelného zveřejňování antisemitistických názorů, podala skupina občanů žádost o stíhání Týdeníku Politika pro trestní čin hanobení národa, rasy a přesvědčení podle Paragrafu 198 a) trestního zákona. Byly vypracovány znalecké posudky o kterých obhajoba prohlásila, že jsou "předpojaté" a tak vyšetřovatel kpt. Ilja Pravda nechal vypracovat posudek nový - dopisovatelem Týdeníku Politika - a na jeho základě prohlásil, že došel k přesvědčení, že o trestní čin nejde a 13. listopadu vyšetřování zastavil.

Jen pro ilustraci - Týdeník Politika v posledním listopadovém čísle uvedl, že v "mocenské hře o ovládnutí Československa", jsou "... na jedné straně zájmy německých Židů, reprezentované disentem (Havel a spol.), na druhé straně angloamerických Židů, které zde prosazují skupiny kolem Klause." Na jiném místě tvrdí, že "za 74 let světové židovstvo nedovolilo Čechům a Slovákům žít jako dva rovnocenné národy."

Po protestech nad zastavením vyšetřování, pražská prokuratura nejprve zastavení zrušila a případ vrátila zpět k prošetření - stejnému kpt. Pravdovi. Pak ale Týdeník Politika v čísle 96 otiskl seznam "židů a židovských mišenců" v české kultuře s komentářem šéfredaktora, že "zajordánští slované, kteří si postupem času přisvojili Prahu jako druhé centrum... jsou natolik jisti a drzí zároveň, že své charakteristické vizáže vystrkují všude, česnek je cítit doslova na každém kroku... tupý český národ bezstarostně přihlíží židovskému plundrování." Případu se potom ujala generální prokuratura České republiky a šéfredaktor Týdeníku Politika dočasně - na nátlak prokuratury - vydávání zastavil. Patří k paradoxům existujících zákonů, že je možné zastavit šíření tiskovin, ale ne jejich vydávání.

Je nepochybné, že svoboda slova a demokratické principy dovoluují ve svobodných zemích, aby "černo-rudá" koalice extremistů dávala průchod svěmu nechutnému hulvátství. Navíc v Čechách, kde zvolení zástupci lidu (opili poslanci levicových stran spolu s poslanci republikánské strany řvou "Sieg heil" a jeden z nich nožem ohrožuje novináře v

parlamentní restauraci) zneužívají svobody projevu a otevřeně porušují zákony, lze jen těžko očekávat od jejich novinářských soukmenovců něco lepšího. V demokratické společnosti dohled nad respektováním zákonů zaleží na nezávislém soudnictví. A to je něco, co je v poskomunistických režimech vzniká s potížemi největšími. Snad mi bude dovoleno opakovat, co jsem již napsal dříve:

V Čechách se nesourodá skupina intelektuálů, umělců, spisovatelů a herců, dostala během listopadové revoluce k moci. V mnoha případech možno dokonce říci, že k ní byla dotlačena. S rychlostí a snadností, která nás všechny překvapila, zrušila vedoucí úlohu strany. Jenže přebudování byrokraticko-státního aparátu a oddělení byrokracie od státní moci – a to vše bez rezervy vzdělaných a politicky čistých úředníků – nebylo, není a nebude ani snadné ani rychlé a v životě jedné generace se to ukazuje jako přímo vyloučené.

Základní problém, který osobně považuji za nejpřednější, ale současně i nejobtížnější, je vyrovnání se s komunistickou minulostí, napravení křivd, zavedení právního řádu a spravedlnosti a v jejich rámci potrestání viníků. Je to problém, který se žádné z bývalých komunistických zemích zatím nepodařilo vyřešit. Potěšitelné je, že žádná z nich zatím nepoužila tradiční komunistické metody – tzv. "revoluční spravedlnost" a vládu teroru proti bývalým vládcům a přísluhovačům. Netřeba podotknout, že demokratické revoluce se z hlediska principu ani jinak chovat nemohly. V demokraciích "politický zločin" právně neexistuje a proto nemůže být soudně postížen. Přitom ale v zájmu historické pravdy politické zločiny totality musí být definovány a se všemi důsledky veřejně a plně odhaleny.

K výkonu spravedlnosti v civilizovaném právním systému jsou nemyšlitelná soudní řízení bez důkazů a ověřených svědeckých výpovědí. Většina komunistických zločinů proti lidskosti se odehrávala v skrytu a beze svědků. Shromažďování důkazů postupuje pomalu, nemluví o tom, že je mnohdy vedeno lidmi, kteří mají osobní zájem

na zpomalování právních procesů – jsou to někdy stejní lidé, kteří v minulosti při výkonu "spravedlnosti" porušovali i tehdy platné komunistické zákony.

Není žádným tajemstvím, že pracovníci v komunistickém soudnictví byli pravidelně prověřováni a jejich spolehlivost z hlediska totalitního režimu byla bezpochybná. Po revoluci soudci a prokurátoři, kteří se nejvíce provinili "volnou interpretací" překračováním komunistických zákonů a spoluprací s StB, ze soudnictví huť sami odešli, nebo na základě lustračního zákona byli propuštěni. Asi nepřekvapí, že mezi těmi co zbyli ne všichni jsou ochotni s velkým nadšením vyšetřovat a soudit své bývalé kolegy. Navíc v soudnictví České republiky je katastrofální nedostatek vyšetřovatelů, prokurátorů a soudců, což je nedostatek, který může být vyrovnán až několika ročníky absolventů právnických fakult.

Přesto – a nebo právě proto – je třeba s trestáním prokazatelných zločinů začít a doufat, že se podaří postupně odhalovat další a další svědky a důkazy a celý proces deobčizování bez páchní hezprávi pomalu, ale jistě dokončit. Nejde o trest či pomstu za minulost. Jde o pravdu a budoucnost. Václav Klaus prohlásil, že česká státnost by měla být budována na pravdě a jistých mravních zásadách. Doufejme, že to vyslovil jako předsevzetí státníka a nejen jako libivé prohlášení politika.

Z ČESKÉ KULTURY

Noční cesty

Jarmila Haringová

*V noci chodím vždycky jenom pěšky.
Cestami, kde žádná lampa není.
Potkávám jen kocoury a ježky.
Krví platím každé pohlazení.*

*Jednou možná z nejtmašího stínu
vyjde láska. Jestli se to stane,
nesáhnou si. Po špičkách ji minou.
Mám už ruce příliš poškrabané.
(Popěvky tulačky samotářky)*

Čeští čtenáři znají Jarmilu Haringovou jako překladatelku čínské poezie. V loňském roce vyšla její sbírka vlastních básní pod názvem "Popěvky tulačky samotářky". Básně potvrzují její vzdor proti konvencím, vášně pro melodičnost poezie. Jsou meditací o lidském osudu vyvolanou dechem přírody. Jarmila Haringová je především romantik. My nevíme jako ona ve světě, kde se zjevují liščí vily, ve světě krčem, v nichž tulačka pozvedá korbel na zdraví okouzlených pouličních chlapců, aby pak na jejich počest složila sonet či gazel. Náš svět není ozářen kyticemi hvězd a měsícem v plné kráse, ani v něm nevykvétají hledé květy ocunů. Jarmila Haringová je v tomto světě doma.

To jsou slova kritičky Olgy Lomové, která vyšla v "Revolver Revue", časopise pro literaturu a výtvarné umění. Máte-li tuto skutečně neobvyklou a půvabnou knížечku veršů zájem, můžete si ji objednat v redakci.

"THE SEWING MACHINE MAN"

opravy a prodej nových i starších
šicích strojů a "overloků",
domácích i průmyslových

Naše firma poskytuje servis pro
západní Sydney od Parramatty po
Mount Victoria v Blue Mountains

JIRÍ ŠVEHLA

23 Bunbinla Ave

Mount Riverview 2774

tel: (047) 39 14 70

DVĚ NÁVŠTĚVY DVA POHLEDY

KOUZLO ŠIPKOVÝ ČERSTVĚ PROSEKANÉHO

Praha už se češe.

Bořek Šindler
(dokončení)

V hledištích divadel je všude opět vidět slušně oblečené diváky. Ne že by nebylo možno chodit v hadrech a stejně umění vychutnávat, ale slušný oděv je jakýmsi projevem respektu ke spoludivákům, a právě tento respekt se opět začíná vracet. Zde si ovšem jako Pražák nemohu odpustit poznámku, že ta naše děvčata v pražských ulicích stojí za pohled, ba i za dva, a našinec i těmito pohledy pookřívá, ba i nejzavilejší misantrop nebo vůdkyně feministek mi jistě dají za pravdu. Totéž nelze prohlásit o oblečení mužů, tam je stále ještě hodně šlendriánu, právě tak jako v Austrálii, a na elegantně oděné chlapy je třeba jet do Ameriky.

Avšak nejmocnější potěchu přesto skýtají libosti druhu úplně jiného. Václav Havel dal totiž otevřít pro pražany i pro přespolní poklady pražského hradu, dříve málo přístupné anebo vůbec nepřístupné. Lze navštívit celý věnec hradních zahrad a také místnosti kolem Vladislavského sálu, z jejich stěn číší starobylá důstojnost a právě také zde ono svědectví staré české státnosti přímo vane z každého kouta. I zde rád přiznávám, že jsem procházel oněmi místy - pomyslně - s kloboukem v ruce a říkal jsem si: čeho se bát? Přežili jsme snad už všechno, co bylo lze ve Střední Evropě přežít. Přežijeme zase.

Smutek z posledního osmdvacátého října na mě ovšem dopadal tím více, čím hezčí bylo moje vzpomínání, právě v ten den, na osmdvacáté říjny

za dětství na Hradě při slavnostním střídání stráží legionářských, kdy T. G. M. a jeho mírný úsměv Hradu vládl. Tento poslední osmdvacátý říjen byl neslavný - Sladkovu výtržnost u sochy svatého Václava nelze pokládat za oslavu. Ale smutek později vystřídala radost z pohledu na šik asi dvou set mladých českých vojnů pochoduujících od pohoreleckých kasáren ke Hradu s kutálkou za zvuků Častalda. Necht jsem i prohlášen za militaristu, ale to Častaldo mi vjelo do nohou, nebylo možno se po těch letech udržet, a jaksi tajně jsem s hochy držel krok až na první nádvoří.

Dušičkově upravené hřbitovy - a v Čechách jsou hřbitovy všude upravené - a hroby, jakoby sálaly smutek z rozpadu státu rozbitého slovenskými úspěchanci, státu, který právě oni budou ještě jednou z nenávratna hrabat špendlíčky. Tato úvaha nemůže nést ku světlé postavě Václava Havla. Nový Český stát je ovšem myslitelný i bez tohoto člověka tak neobvyklého ducha. Jestliže však Češi nemají upadnout do beznadějně prostřednosti, Havlova vzletnost a schopnost vidět českou budoucnost i přítomnost očima vzdělaného realisty nebude smět chybět jako nutná vzpruha a protilek k neoprávněnému zoufalství. Tohoto zoufalčení, které člověk ovšem po Praze také slyší dost, se dopouštějí hlavně malé duše. Klausovy hořké pilulky jsou nezbytným léčivem, snad léčivem jediným, není růžemi posetých cest do lepší budoucnosti. Člověku je líto pensistů, ale čeští pensisté jsou proti sousedům ještě stále kabráci.

Zažil jsem na nedávné české pouť i paradoxy z říše fantazie. Brněnská premiéra v divadle Na provázku zrežimovaná mistrem Oslzlým svedla několik kumpánů (i kumpánek, nutno přiznat) při pěkné řádce brněnských zdrojů opojení a některé z nich zavedla přes starý židovský hřbitov v Třebíči a ještě starší synagogu v onom městě, donedávna vedenou jako skladiště místní zeleniny či i čehosi horšího, na telčské náměstí a posléze i do haškovy Lipnice, k pivu při obědě hodného tradic samotářského Švejka. Jeden brněnský malíř, jeden venezuel-
ský znalec ryb a jeden režisér britské

BBC spolu s pisatelem dali pak své kroky vést od Černinského paláce kolem Lorety pod Matyášskou bránou, přes Karlův most a Karlovou ulici na Uhelný trh a na dobrou pražskou šunku s křenem a výborným chlebem.

Cesta pak pokračovala přes čarokrásné představení ve Státní opeře do vinárny ve Štěpánské ulici, kde kdysi sedávali i Werich a Trnka, a kde ještě před nimi - i v kuchyni prý - sedával také Jan Masaryk. Britský režisér opouštěl druhý den Prahu ve stavu neskryvaného obdivu.

Pozoroval jsem výrazy nelíbeného úžasu v očích návštěvníků Prahy vstupujících na Staroměstské náměstí, přecházejících Karlův most, procházejících nádvořími Hradu a mezi paláci hradčanských uliček. Namlouval jsem si jen, že zmizel z jejich očí potupný výraz despektu kdysi vyjadřovaného nad pokoreným národem ucuprtaných patolizalů? Nemyslim. Karty se obračejí. Změnili se totiž i výrazy tváří Pražanů. Ty jakoby počínaly zrcadlit nově nalezené sebevědomí - sebevědomí již vlastní obyvatelům města, které znovu našlo cestu k tradicím evropské kultury po etapě nuceného koketování s asijskou stepí.

Kdeže tepe srdce Prahy? Kolem sochy svatováclavské? Kolem Můstku, na Hradčanech, na Staroměstském náměstí? Tepe, zdá se, mezi všemi těmi zázraky znovu objevených drahokamů. A hlavně tepe už svobodně a snad i v očekávání budoucích triumfů.

Ovšemže je i všude plno kazů krásy. Zchudlí pensisté nemávají prapory. Barabizny panelákových monster stojí stráž bolševickým neztoudnostem. Prach a kouř usvědčují marxistické futuristy ze lži - neporučili ani větru ani dešti a nevyřešili ani topení elektrinou. Ale těmi největšími kazy jsou i lidé sami. Jakoby neschopni zasadit se mezi sousedy z bývalé říše socialismu, jímž se vede i mnohem hůř. Chtěli by všechno hned, teď, včera. Zatím teprve teď začínají dosahovat na dno propasti do níž srazil národ Vítězný únor. Snad i česká Klausova vláda trochu přehání ona slibovaná požehnání červenolícího soukrom-

požehnání červenolícího soukromopodnikání, a jen pomalu se přichází na hrboly nevázané hospodářské svobody. Samozřejmě, my ze Západu nic nevíme, nikde jsme nebyli, nebo spíše jsme se po léta váleli bezpracně v žitě. Ale to všechno se také začíná pomalu vyrovnávat. Kouzel třeba není - chce to rachotu, teď, hned.

Vyjížděl jsem z Prahy za deště jednoho sobotního rána přes Budějovice na Lince a pak jsem to švihal přes Rakousko a Curych na Ženevu. Měl jsem, věřte, až daleko za Kaplice oči plné pražského deště nebo co to bylo, a srdce i přes ten všechen kouř, plné důvěry v budoucnost rodného města. Tak tedy přece, tak tedy přece svoboda. I když ti doma si ji nějak už zase málo váží. Ale Praha je sekanda. Neznám krásky sličnější. Jen ať zase nezačne sama sebe - a lacino - prodávat!

PRO NAŠE DĚTI

Bob Mašín

K mému setkání se šéfredaktorem pražského rozhlasu mělo dojít za dvě hodiny. Vyjel jsem úmyslně dříve, abych mohl vystoupit z Metra dole na Můstku a projít si Václavské náměstí pěšky. Dělal jsem kroky na pohyblivém schodišti, abych byl nahore co nejdříve. Nemohl jsem se dočkat, až se budu procházet mezi těmi krásnými mladými lidmi, kteří v poslední době učinili pro svoji zemi tolik, tolik - moc a dosáhli něčeho, co se ještě dnes pro mnoho lidí zdá nemožné.

Toužil jsem po tom, abych po letech uviděl vzdělané mladé lidi s dobrým vychováním a kulturním přehledem. Byl jsem přesycen pohledu na australské ratolesti, postrojené jako pro cirkusové vystoupení, krácející roztažení přes chodník, tváře zakryté meat-piemy a za nimi hrdě se sunoucí stejně postrojené matky, žvýkající smažené brambůrky polité octem a vedle pak šmajdají

otcové s hýči šíjí australských fotbalistů a nezhytným pivním pupkem jehož dutiny jsou za takových rodinných procházek vyplňovány buď zmrzlinou, nebo sladkou buchťou s umělou šlehačkou. Teď jsem v Praze! Konečně uvidím město a lidi tak, jak to má být. Jsem uprostřed civilizované a kulturní Evropy.

Pak přišel první šok. Hned u východu z Metra někdo vytízl okénko ve výkladní skřini jídelního automatu a nad něj napsal MUFFINS. Za okénkem seděla prodáváčka a lidé si od ní kupovali livance, které pak konzumovali v davu během chůze po chodníku, tak jako v Austrálii. Ptal jsem se sám sebe, co je tohle za blbost a navázal první kontakty s lidmi, jen tak na ulici. K jejich běžnému slovníku patřily výrazy jako: weekend, hobby a jeans, přestože se angličtina v našich školách doma studovala pozpátku. "To jsou mezinárodní výrazy z Itálie a z Německa", říkali mi. "Italové určují módu celému světu" tvrdil mi jeden student s vážnou tváří. "Svět se obléká podle nich".

Vzpoměl jsem si na otevření kasina v Hobartu, kde Jerry Lewis popsal mužskou módu v Itálii slovy: "Černé vlasy i knír, bílá košile, černá vesta, černé sako, černé kalhoty - hnědé polobotky". Jestliže se svět strojí podle nich a texasky přišly tudíž z Itálie, představil jsem si takového italského cowboye, jak si na oslu veze otýpku chrastí, aby si mohl uvařit polévku z chobotnice.

"Zůstali jsem v kultuře pozadu za našimi západními sousedy", slyšel jsem z jiných úst. Co je to za kulturu, epát zeli, mrkev a hrášek do buřty? Takovou kulturu našich západních sousedů v oboru stolování ohodnotil Smutný muž, když popsal jídlo v německé restauraci jako slanečka politého slazenou šlehačkou a posypaného kyselým zelím. Dokázal jsem pochopit, že moderní alchymisté učinili z dolaru marku, ale kdo udělal v českém slovníku z livanců muffins, z karhanátů hamburger a z topinky toast, to bylo pro mne moc! Snad by si měli ti, kdož učí na školách a ti, kdož piší pro tisk, rádio a televizi, koupit nezprzněný slovník českého jazyka, pokud taková kniha na trhu existuje.

Snad si lidé doma ještě uvědomují, že německé filmy s Ferdou Mravencem jsou nejen českého původu, ale že s největší pravděpodobností na tvorbě Sekorových, dnes německých grotesek pracovali naši lidé žijící v Německu. Ani by mne nepřekvapilo, kdyby se ty filmy dokonce kreslily někde ve Zlíně nebo na Barandově. Již si nejsem tak jist, že každý, kdo obdivuje moderní německý automobil ví, že se vlastně dívá na potomka přes šedesát let staré Tatry. Je pravda, že ten, kdo nemá možnost žít po nějaký čas v cizině určitě neví, že ku příkladu japonské zhoží, vyrobené v Číně, se prodává v Austrálii s americkou nálepkou. To se dělá, ale občané každého národa při tom věří, že to je jejich vlastní výrobek a ne cizí i když cizí je. Avšak pokládat své vlastní úspěchy za úspěchy cizinců, je zvláštní.

To se všechno změnilo, národ potřebuje čas, říkal jsem si. Zatím od mé první návštěvy uplynuly dva roky a skutečně se hodně změnilo. Minulý týden mi přišel vynadat můj přítel, rodilý Australan se svojí ženou Angličankou. Co že jsem to prý za člověka, který ličí svým přátelům "vepřo-knedlo-zelo", uzené s hramborovým knedlíkem, knedlíčkovou polévku, guláš a držkovou. Místo českých tradičních jídel tam prý člověk dostane spíše luční kobylky, psi uši a myši ocásky. Všude samá "Čína" i když neskutečná.

"Vylekalo nás, když v pražské čínské restauraci okénkem z kuchyně občas vyjukne zrzavá hlava pihovatého kuchaře a jídlo roznáší blondýnky číšnice. Člověk, který zná asijské prostředí, postrádá ústřice, čerstvé krevety (prawns), langusty, mladé jehněčí, chobotnice, žraločí polévku a vůbec všechno to, co málo úrodná a hornatá země naučila obyvatele předlidské Číny konzumovat." Nakonec se můj přítel potutelně usmál a sdělil mi, že ta česká jídla stejně ochutnal.

"No vidíš", řekl jsem mu. "Asi musíš vědět kam jít, víd?"

"To ano. Bylo to ve Vídni, tam dostaneš česká jídla v každé restauraci," řekl triumfálně a vychutnával, jak mne pokouřil. Cítil se, jakoby nade mnou vyhrál v kulečnicku. Mne se naopak zmocnil pocit, že nám někdo chce opět ukrást a adoptovat si naše děti.

Po velkém úspěchu rakovnické Šamočky v Austrálii, vás všechny jistě potěší zpráva, že je na cestě další hudební bombónek z (a teď musím poprvé napsat) České republiky. Velkou výhodou je, že tentokrát uslyšíme úplně jiný druh hudby. Jak nadpis napověděl, přijedou Greenhorns. Pro ty, kteří odešli v roce 1968 to jsou Zelenáci, tak si tenkrát museli počestit své jméno. Kapela vznikla v roce 1965 z trampské party kolem Honzy Vyčítala. Jeho jméno není cizí všem milovníkům kresleného humoru, protože Honza patří doma mezi nejoblíbenější autory. Mimo výtvarného talentu, schopnosti pozorovat a vidět lidem až pod kůži, má i to, čemu se říká "básnické sřevo", a tak se jeho vlastní písničky staly doma hitem. V roce 1990 to byla písnička "Tenkrát v čtyřicátom pátom", která se vyšplhala až na vrchol a stala se Hitem roku a dodnes je vlastně neoficiální hymnou města Plzně.

Ale vraťme se zpět do historie. V polovině šedesátých let dochází v Československu k uvolnění a dychtiví čtenáři i posluchači získávají alespoň trochu přístup k západní kultuře. Objevily se literární časopisy Plamen, Host do domu a Světová literatura a my jsme objevovali Samuela Becketta, Allena Ginsberga a řadu dalších. Na deskách Supraphonu vyšly singly s první českou bluegrassovou muzikou. V roce 1968 to byla

dokonce dlouhohrající deska "Pisně amerického západu", která se stala mezníkem ve vývoji tohoto žánru v Československu. Připomeňme si jen jména hudebníků, kteří se na jejím vytváření podíleli, co jméno to už je dnes legenda. Karel Zich, Ivan Mládek, Michal Tučný, Marko Čermák a také Honza Vyčítal. Krátce na to vyšla i první samostatná deska Greenhorns, jenže nadějný vývoj zastavily ruské tanky a bluegrass se opět musel vrátit do podzemí. Mnoho muzikantů to vzdalo, ne však Greenhorns a to nejen na poli hudebním. Marko Čermák, banjista, připravil s Jaroslavem Foglarem nové vydání "Rychlých šípů", Honza Vyčítal kreslí svého "pytláka Řihu" a další postavičky, které dokázaly rozesmat, když bylo nejhůř.

Po řadu let se dokázali s důstojností vypořádat se šikanováním a překážkami, které jim byly kladeny do cesty. Všechny ty trapné "přehrávky" před komisemi tzv. odborníků. Donucení ke změně jména, zákazy výjezdů do ciziny. Ale jedno se nikomu nepodařilo - vymazat jejich hudbu z mysli posluchačů. Generace dnešních čtyřicátníků a padesátníků si dobře pamatuje písničky: Blízko Little Big Hornu, Oranžový expres, Hromeký den, Ztracený život a mnoho dalších. Nesmím zapomenout se zmínit o albumu "Oheň z větví eukalyptu", ve kterém se muzikanti vyznávají ze svého obdivu k

Austrálii a ze svého velkého přání tuto zemi navštívit.

Před nedávnem navštívili Greenhorns Ameriku a kritiky v krajském tisku hýřily superlativy. Nedělní Hlasatel napsal: "Nejen, že naše Sokolovna ještě takový úspěch nezažila, ale za více než 40 let emigrace jsme neviděli a neslyšeli, aby někdo měl takový aplaus, jaký měli u nás v Los Angeles hoši z Československa s jejich trampskou kapelou. Konec představení dopadl tak, že se muselo přidávat a přidávat. Nikomu se nechtělo domů a tak program, který začal v 7 hodin večer skončil skoro o půlnoci."

Do Austrálie přijedou Greenhorns v obsazení:

Honza Vyčítal - 12strunná kytara, Marko Čermák - 5strunné banjo, Josef Šimek - solová kytara, Vladimír Štýbr - kontrabas a Petr Bryndač - housle.

Myslím, že by si nikdo neměl nechat ujít příležitost se sejit s lidmi, kteří celý život přinášejí ostatním dohrou náladu. Protože není umění rozplakat lidi, to dokáže téměř každý politik, ale umění je potěšit a rozesmát, dát docela prostou radost z toho, že jsme na světě.

A to všechno Greenhorns skutečně umí!

J.H.

Budu zpívat, prosím,
kdo chce, ať živá, mě to nerozhází,
světem s tužkou chodím
a pytlak Říha mě doprovází,
svým paňákům den co den
jsem více podoběn
a ufoumí mi přistávají přímo do oken,
já zapálím si cigaretu,
visí mi na spodním retu,
a jdu dál
a jméno můj je Honza Vyčítal.

(Honzův song)

PROGRAM VYSTOUPENÍ GREENHORNS

20. 3. 1993 - sobota

SOKOL SYDNEY

Začátek ve 20,00 - vstupné - \$ 25.-

Rezervace vstupenek :

Jarda Zahradka - 528 79 28 (po 18 hodině)

Vašek Novák - 569 3691 (během dne)

- 30 6781 (večer)

21. 3. 1993 - neděle

COUNTRY CLUB SYDNEY

Začátek v 15,00 - vstupné - \$ 25.-

Rezervace vstupenek :

Jaromír Rutar - 610 3267

Jaroslav Hanousek - 607 8883

26. 3. 1993 - pátek

ČESKOSLOVENSKÝ CLUB ADELAIDE

Začátek ve 20,00 - vstupné - \$ 25.-

Rezervace vstupenek :

Karel Eliáš - 362 4086

(vystoupení není však ještě potvrzeno)

27. 3. 1993 a 28. 3. 1993 - sobota a neděle

SOKOL MELBOURNE

Začátek ve 20,00 - vstupné \$ 25.-

Rezervace vstupenek :

Vašek Sosnovec - 870 6489

3. 4. 1993 - sobota

SOKOL SYDNEY - KOVBOJSKÝ BÁL

Začátek ve 20,00 - vstupné \$ 20.-

Rezervace vstupenek :

Jarda Zahradka - 528 7929 (po 18,00)

Vašek Novák - 569 3691 (přes den)

- 30 6781 (večer)

Nad dopisy čtenářů

Redakce jsme dostali následující dopis se žádostí o jeho uveřejnění. S radostí vyhovujeme.

Dr. Med. Vet. Ivan Seidl
Seestrasse 21,
8702 Zollikon
Telefon: (01) 3916780
Fax: (0041) 01 - 391 2077

Vážení spolurodáci z Košic,
drahí přátelia vo svete

dúfam, že každý z Vás sa rád vracia domov. Nielen v spomienkach, ale určite aj fyzicky - na návštevu rodičov, príbuzných alebo priateľov. V posledných rokoch pravdepodobne aj častejšie. Zažili ste ale počas Vašej návštevy tak tiež situáciu - stretli ste sa s priateľmi, spomínali na staré časy a potom ktosi povedal "vieš kto tu bol minulý mesiac ... ten a ten náš starý priateľ, či spolužiak z Kanady, ... Nemecka ..." atď. a všetci ste ľutovali, že ste sa nestretli. Táto situácia, ktorú som osobne viackrát zažil, ma priviedla na myšlienku, zorganizovať "Stretnutie Košičanov žijúcich v zahraničí". Navrhol som preto Magistrátu mesta Košice a redakcii "Košický večer", aby prevzali organizáciu tohoto podujatia. Toto stretnutie bolo definitívne prijaté do kultúrneho kalendára mesta roku 1993 a uskutočnil sa v dňoch

21. až 28. júna 1993

Organizátormi sú Magistrát mesta Košice, Park kultúry a oddychu a redakcia novin "Večer". V rámci tohoto stretnutia sa majú uskutočniť predovšetkým kultúrne a spoločenské podujatia, ako napr. koncert Košickej filharmónie, "Gala večer so sólistami košickej opery", "Košické korzo", Juniáles na starom košickom kúpalisku a pod. Niektoré z nich by mali mať charitatívny charakter, t.j. čistý zisk by bol použitý na dobročinné účely. Predovšetkým ale mali by ste sa stretávať s priateľmi, s ktorými ste sa nevideli 25 rokov...

Dúfam, že týmto cirkulárom sa

mi podarí nielen získať Vašu účasť na tomto stretnutí, ale aj na aktívnej ďalšej propagácii termínu tohoto podujatia. V tomto zmysle Vás preto prosím o rozmnoženie tohoto listu a o jeho zaslanie na všetkých Vašich priateľov a známych v zahraničí. (zároveň bude toto podujatie propagované aj v košickej tlači)

Srdečne Vás všetkých už teraz pozývam a v pevnom presvedčení vo Vašu účasť Vám vopred ďakujem za aktívnu spoluprácu.

Ivan Seidl

P.S.

Vaše podnety, resp. názvážné prihlášky (z organizačných dôvodov) sú vítané na adrese:

Mgr. E. Kočis, Odd. kultúry
Magistrát mesta Košice
Tr. SNP č. 48- A
040 11 Košice

Určité to není špatný nápad a dal by se použít i pro jiná města, či skupiny lidí.

MOUDRÁ SLOVA

"Říká se, že děti, blázni a filozofové mluví pravdu. Proto se děti bítí, blázni zavírají a filozofové nechápu."

(Niccolo Paganini, houslový virtuós - 27.10. 1782 Itálie)

"Nenávist slabochů není tak nebezpečná jako jejich přátelství"

(Paul Valéry, básník - 30.10.1871 Francie)

"Čím je člověk starší, tím víc si cení umění konstruktivního mlčení"

(Ezra Pound, básník a kritik 30.10.1885 USA)

Z tajů krás české řeči

Česká řeč je na rozpacích. Zavinil je sám praotec Čech, kdo jiný? Čechy? Morava? Čechy a Morava? Čechomorava - ne to je monstrum. Bohemia? Česká republika? Český stát? Čechie?

Budeme se musít dát překvapit, ale zauvažovat si můžeme snad už dnes. "Česko" uráží náš cit pro jazyk, "Čechy a Morava" uráží Moravany i Čechy už proto, že to byl německý výmysl za protektorátu. Čechy samy o sobě a Morava sama o sobě, to také nelze, avšak kdyby Češi nebyli domýšliví a přiklonili se k názvu "Morava" pro celý stát, hned by bylo všechno vyřešeno, všechny jazyky na světě by novému státu říkali "Morava" úplně bez problémů.

"Bohemia" by bylo dokonce historicky opodstatněné. Regnum Bohemiae (Království České) býval název naprosto oficiální a patřilo k tomuto útvaru i mnoho sousedních zemí včetně území až téměř k Berlínu pod jménem Lužice, Slezsko, severorakouské země a značné části Uher. Ale pojmenování "Bohemia" přece jen vylučuje Moravu a my Češi musíme být na Moravany hodni, praví česká moudrost.

Švýcaři se kdysi utekli také k latinskému "Helvetia", takže na příklad na svých mincích a bankovkách si říkají "Confederatio Helvetica", anebo prostě i "Helvetia". Řekové si také říkají úplně jinak, než je nazývají ostatní, Německo zní v různých řečích různě a čerti ví, jak říkat Britanii - Great Britain, Britain, United Kingdom - a Skotii, Irové a Welšané se durdí, když člověk použije názvu "England".

Název první republiky, Československo, byl ovšem také kompromis. Se strany Čechů, kteří uvedli na mapu civilizovaného světa Slovensko, o kterém až do roku 1918 sotva kdo věděl a které bylo ve střední Evropě pokládáno za součást Maďarska pod názvem Horní Uhry.

V roce 1918 se z Čechů stali

Čechoslováci, alespoň tak vystupovali Češi v zahraničí, i když cizinci jim nepřestávali říkat Češi. Šli jsme se s tím názvem tak, že nevíme jak zpátky. Středověké české království a Česká koruna se obešly s názvem "Regnum Bohemiae" a je zajímavé, že "Bohemia" má asi původ v pojmenování předšlovanských obyvatelů Čech, Bójů. K termínu "Bójové" se nicméně hlásí někdy i Bavoři, Zayern, "Boyern".

Nechme však keltskou minulost naší země raději spát. Spát nechme i "Čechii" - ta skutečně zní trochu příliš hurávlástenecky. A jsme u České republiky. Snad ji někdo o birmování něco vymyslí. Tchchehi. La Tchequie, Cecchia, Czechland - však se ukáže.

Sebe vinit nehudeme z toho, že nás po celých těch třináct set let nenapadlo vhodně se pojmenovat. Anebo jsme snad hráli příliš velký ohled na Moravany? Nyní podle své národní tradice vyrukujeme nějakým jiným viníkem. Ohvíme praotce Čecha z neprozíravosti a nechme se překvapit

B.S.

Jak se vyrovnat

Fejeton Rudolfa Křesťana

Potká-li člověka úspěch, je tu riziko, že mu to stoupne do hlavy. To je ovšem houby proti faktu, když úspěch potká někoho jiného - a nám se závistivě uloží do žaludku, kde pak tlačí.

Psychologové jsou s to naservírovat lidem různé sady vyzkoušených rad, jak si uchránit hlavu, aby do ní úspěch nestoup. Avšak v případě sukcesu někoho jiného je to svízelnější. Zatím jsem neslyšel o spolehlivé záklopce, která by zabránila oně cestě do žaludeční šachty.

V zemi, která je přímo proslulá tím, že leckdo přeje druhému spíše voštinu než uznání, by určitě byl užitečnější nějaký soubor rad "Jak se vyrovnat s úspěchy ostatních". Nebylo-li zatím nic takového sepsáno profesionálními dušezpytci, pokusil jsem se o to alespoň sestavením následujícího amatérského sebeobraného desatera proti bolestivým záchvěvům v krajině žaludeční.

1) Za žádnou cenu nesmíme připustit, že si někdo kromě nás vůbec nějaký úspěch zaslouží. Úspěch kohokoliv jiného je vždy nezasloužený.

2) Je nasnadě, že úspěchu (tzv. úspěchu) bylo dosaženo na úkor řádnosti - včetně překročení řádu právního i fyzického. V případě úspěšného hrobníka dopláme, že neváhal jít přes mrtvolu.

3) Ani na chvíli nepodleháme myšlence, že by snad dotyčný byl pracovitý, cílevědomý a vytrvalý. Ve skutečnosti byla jeho hnací silou ješitnost, samolibost a v případě jedinců veleúspěšných pak dokonce touha po pamětní desce.

4) Buďme si jisti, že ve skutečnosti nejde o žádný úspěch, nýbrž humbukt, o bublinu, která záhy splaskne - jen co se ukáže, že za celou záležitost je podvod, možná i drogy.

5) Dotyčný se dobral svých výsledků pouze proto, že má vlivné známé, kteří mu umetli cestičku, navíc koštětem, které si bez dovolení vypůjčili od sousedů.

6) Buďme velkorysí a připuštěme, že některé z dosažených výsledků nejsou nezajímavé, hned však dodejme, že právě tento díl výsledku vůbec nepatří člověku, který se honosí výsledkem, nýbrž někomu úplně jinému, kdo byl pro celou záležitost bezostyšně vycucáván.

7) V případě děl vědeckých je nepochybné, že vše je obšlehuto ze zahraniční literatury, k níž má dotyčný přístup, neboť jeho syn proslul jako vekslák.

8) Další útěchou nám budiž, že vítěz (tzv. vítěz) zcela jistě doma bije ženu, krade dětem bonbóny, neotírá si boty o rohožku, zanedbává zahrádku, holduje alkoholu a navíc se o něm říká, že je pod obojí.

9) Ani na chvíli nezaváhejme, že jde o člena některé z mafií, případě o člena tajné zednářské lože, eventuálně o sionistu, o zakukleného senzibila, případně (jde-li o člověka v letech) o bývalého wehrwolfa.

10) Úspěch dotyčného nás zkrátka nesmí ani trošku rozpumpřikovat. Vedle všech výše uvedených skutečností nemůže být pochyb o tom, že jeho cesta vzhůru byla provázána úplatkářstvím. Navíc značně lakomým - říká se přece, že před podmaznutím vlivného XY si rozměňoval desetikorunu na dvě kovové pětikačky.

Domnívám se, že důsledným dodržováním předestřené desatera nám může svítout naděje ke spolehlivějšímu strávení úspěchů, kterých v rozličných oblastech lidského konání dosáhl jini. Žaludku se pak náležitě odlehčí, byť za cenu značné energie, kterou je nutno vyvinout k plnění jednotlivých bodů.

Pravda, už nám zřejmě nezbyde dost sil k dosažení nějakých úspěchů vlastních, ale neš - aspoň nám nebude mít co stoupat do hlavy!

Opravy karoserie, nový lak, vnější i vnitřní úpravy, odstranění rezu, všechny modely a druhy aut,

NEW AGAIN
PTY LTD

BODY REPAIRS

7 B PERAK ST. MONA VALE
tel. : 99 2595

ROK 1999

Návrat lidí na Měsíc ?

První vážný projekt na Mezinárodní pilotované expedice pod americkým vedením.

Čtyřčlenné výpravy, které zůstanou na povrchu vždy 45 dnů, by měly začít přistávat na Měsíci ještě před rokem 2000. Prohlásil to náměstek americké NASA dr. Michael Griffin na Výroční konferenci Společnosti kosmických průzkumníků ve Washingtonu. Společnost je mezinárodní organizací kosmonautů, její členové se scházejí každoročně a nyní osmé zasedání bylo první na které pozvali i jiné odborníky. Podrobnosti uvedl týdeník Space News.

Raketa pro 230 tun

Lunární projekt vyžaduje novou mohutnou raketu, silnější než Saturn 5, který Američané používali v rámci projektu Apollo k prvním vycházkám po Měsíci v letech 1969-72. Rovněž se musí vyvinout zcela nový výsadkový modul, což bude zřejmě úkol pro další státy, které se tohoto mezinárodního projektu účastní.

Raketa Saturn 5 dokázala vynést na oběžnou dráhu okolo Země náklad 140 tun. Podle Griffina vyžaduje tento projekt nosič o kapacitě 230 tun. Ten však Američané nemají a jeho vývoj by trval 8 - 12 let, takže by přistání zpozdil. NASA proto uvažuje o dvou možnostech. Buď urychleně postavit raketu odvozenou od Saturnu 5, která by měla dva vedlejší palivomotorové bloky. A nebo zmodernizovat a zesílit ruskou superraketu Energija.

Zásoby předem automaty.

Zatímco v rámci projektu Apollo přistávali na Měsíci vždy dva muži ve člunu LM a třetí kroužil v mateřské lodi okolo, tentokrát nezůstane na oběžné dráze žádné těleso a na lunárním povrchu se vylodí všichni členové posádky. Jejich výsadkový modul se bude skládat obdobně jako LM ze dvou částí, přičemž horní opět poslouží k odletu. Samozřejmě za této konfigurace bude startovat při-

mo k Zemi.

Nejdřív by měly prozkoumat Měsíc automaty, aby odborníci mohli na základě jejich informací předem určit místa pro vylodění expedice. Projekt totiž předpokládá, že se tam dopředu pošlou automatické nákladní sondy. Ty povevou kromě zásob potravin, vody a kyslíku rovněž dvě auta, válcový modul jako ohytný dům a laboratoř, dva sluneční panely na výrobu elektřiny a baterie pro zásobování stanice proudem během dvoutýdenní lunární noci.

Uvolní Kongres peníze ?

NASA dále počítá s vysláním série automatických vědeckých tanků na povrch Marsu. K vylodění lidí na této planetě však dojde až v příštím století. Nicméně vytvoření základny na Měsíci, stejně jako vypuštění automatických průzkumníků na Mars je předpokladem k prvnímu meziplanetárnímu letu.

Zatím není jasné, kolik by tento projekt stál. Ovšem pro jeho realizaci bude nutné - jak upozornil Griffin - ještě získat Kongres. Ten však není nijak štědrý. Například pro vývoj lunárních orbiterů v rámci projektu Kosmické výzkumné iniciativy (SEI), vyhlášené prezidentem Bushem, požaduje kosmická agentura pro příští rok 32 miliard dolarů, ale Sněmovna reprezentantů počítá jenom se 3 milióny a Senát nechce dát ani dolar.

A právě nedostatek peněz vede Douga Cooka, vedoucího úřadu SEI v Johnsonově kosmickém středisku v Houstonu, k názoru, že termín návratu lidí na Měsíc do roku 2000 je přespříliš optimistický.

Mesur pro Mars

Současně chce NASA zahájit intenzivní seismologický a meteorologický průzkum Marsu. Na jeho povrch vkročí lidé později - podotkl Griffin. Ovšem vytvoření základny na Měsíci je pro první meziplanetární výpravu předpokladem.

Podle projektu MESUR, který přijde na miliardu dolarů, má být v letech 1999-2003 vysláno na Mars 16 automatů. Ještě před tím chce NASA uskutečnit skromný projekt Discover - vyslat na povrch této planety jedno-

duchou výsadkovou sondu Pathfinder. Tento průzkumník by měl odstartovat v listopadu 1996 a přistát na Marsu v srpnu 1997.

V nevhodnou dobu ?

Kosmonauti všech zemí se shodli na tom, že projekty přistání lidí na Měsíci a na Marsu se mohou uskutečnit jediné v široké mezinárodní spolupráci. Nicméně podle názoru bývalého kosmonauta Johna Fahiana, prezidenta Společnosti kosmických průzkumníků, začíná NASA prosazovat takové náročné projekty v době, která pro to není z mezinárodního hlediska příliš vhodná. Přitom právě mezinárodní aspekty by mohly přimět kongresmany, aby se začali na toto úsilí dívat s porozuměním.

Plány SEI, které se třihli poslední dva roky, jsou součástí hledání nových sjednocujících cílů pro NASA i pro celé USA. Američané cítí, že potřebují něco obdobného projektu Apollo, který se stal na jedno desetiletí motorem pro jejich vědeckotechnickou základnu, přičemž jeho blahodárné důsledky byly cítit ještě dalších deset let. Zůstává však otázkou, jestli v době, kdy je americká ekonomika v depresi, si tuhle příležitost uvědomuje Kongres a na tyto projekty uvolní nezbytné desítky miliard dolarů. Prezident Bush to pochopil už dříve, protože v roce 1989 doporučil, aby k 50. výročí přistání Američanů na Měsíci, tedy v roce 2019, se vylodili první lidé na Marsu.

Vitaminem C téměř k nesmrtelnosti

Je Linus Pauling živoucím důkazem správnosti své teorie ?

Už po více než čtvrt století si dvojnásobný nositel Nobelovy ceny Linus Pauling ordinuje ohří dávky vitamínu C. Skeptikové nad ním mnohokrát vrtěli hlavami, ale on si své přesvědčení nenechal vzít a do nedávna se těšil, skvělému zdraví - prý i rýma se mu vyhýbala. Teprve nyní, v 91 letech, ho nemoc přece jen dostihla. Před několika týdny oznámil, že koncem minulého roku u něho lékaři konstatovali rakovinu prostaty. Jeho zdravotní stav je však, jak sám tvrdí, po několika měsících opět výborný.

"Rakovinou prostaty onemocní dříve nebo později prakticky každý muž", řekl ružolící Pauling reportérům agentury AP. "Třeba se mi ji díky vitamínu C podařilo o dvacet let oddálit." Kromě speciálního léku na rakovinu prostaty bere Pauling i nadále svých 18 tisíc miligramů vitamínu C, což je dávka třístakrát větší, než se běžně doporučuje v USA.

"Vypadá to, že mi pomáhá ten lék, ale jsem přesvědčen, že mi hlavně prospívá vitamin C a další vitamíny", vysvětluje Pauling. "To znamená, že ten, kdo by se jinak dožil 70 až 75 let, si takhle může prodloužit život až do sta let. Ale nemyslím si, že budu žít věčně," směje se. "Momentálně se však cítím velmi dobře. A ano, doktoři nevypadají, že by si o mě dělali velké starosti."

Paulingovi je prý dokonce tak dobře, že dokáže udržet své náročné pracovní tempo a stále publikuje 10 až 15 odborných článků ročně. Když zrovna není na cestách, pracuje ne půl úvazku v ústavu v Palo Alto, který nese jeho jméno a který před dvaceti lety založil. V druhé půli úvazku se věnuje svému ranči Big Sur.

"Mnohokrát jsem se v životě mýlil," přiznává, "ale mnohokrát jsem také měl pravdu. A jsem přesvědčen, že někteří z vědců si dnes říkají: Možná, že přece jen ten Pauling se s tím vitaminem C neplete...."

(Agentura AP)

CANOPUS BOOKS upozorňuje, že má na skladě knihy českého mystika Květoslava Minaříka (1908 - 1974)

"Přímá stezka"

(mystická praxe k poznání skutečnosti)

"Beseda bohů"

(psychologie skutečnosti)

"Joga v životě současného člověka"

"Cesta k dokonalosti"

(praktická psychologie)

"Světlo génů"

Cena za jeden výtisk \$15.-

Možno zaslati i na ukázkou.

CANOPUS BOOKS

G. P. O. BOX 837 G

MELBOURNE, VIC. 3001

Následující verše nám poslala jedna maminka z Prahy a požádala nás o otištění. Chtěla by tím udělat radost svému synovi, který žije v Sydney. Protože dopis přišel pozdě, nedostala se už básnička do vánočního čísla. Přesto doufám, že se vám bude líbit a dotyčnému udělá radost a dodá mu chut do života.

Píseň emigranta

Vzpomínám na dny kdy jsem vyběhl bos do sněhu abych sebral noviny hozené za branku
vrátil se ke stolu a dychtivě četl zadní stránku.
Vzpomínám když jsem vystoupil z tramvaje a šel lesem domu,
cestička kolem řeky, lemovaná skalami, které jsem zkoušel slézat,
les, ten věčný utěšovatel a přítel lidí mi šuměl nad hlavou a pozoroval moje snění,
s rukama za hlavou, očima hledající nebeské beránky mi patřil svět.

V zimě, když Mráz přijel na bělouši sněhobilém,
a já skral skřehlé ruce do kapes,
brouzdal večerním městem a nakukoval do výkladních skříní
cinkající tramvaj, zvon na radnici odbíjí, je čas jít.

Za podzimu, cestičky obsypané listím zářícím tisíci barev,
paprsek hřejivého slunce Tě hladil po tváři,
v plískanici promoklý na kůži, přesto je mi teplo.

P.D. 1969

Vážení čtenáři,

vychází první číslo Australských listů s letopočtem 1993. Moc by nás zajímalo, jaký je váš názor na předchozích šestnáct čísel, co byste si přáli změnit, co vám v novinách schází a co by bylo dobré, abychom tam ještě vložili. Hned na začátku jsme si řekli, že se budeme snažit dělat noviny pestré a zajímavé, které by se nesoustřeďovaly jen na situaci v Československu, ale i jinde ve světě. Které by reagovaly na situaci v Austrálii. Z vašich dopisů soudíme, že i populární vědecké články přijímáte celkem rádi, protože australský tisk se těmito věcmi přece jenom zajímá méně než jsme byli z Evropy zvyklí. Zkusili jsme uveřejnit i vynikající překlady australské poezie od Karla Šindeláře a ohlas na ně byl veliký. Přece jenom čist poezii v jiném než rodném jazyce je velmi obtížné a tak dobrý překlad mnoho pomůže. Zatím jenom v úvahách se zabýváme myšlenkou uveřejňovat cyklus z české historie, který by byl angličtině a byl by určen především dětem a mladým lidem, kteří nedovedou česky číst, ale přesto je tato země zajímavá, stejně jako manželům a manželkám Australanům kteří by se rovněž chtěli něco o staré vlasti dozvědět. Moc by nás zajímal váš názor především na tuto otázku.

Takže znovu opakuji, noviny budou takové, jaké si je uděláte. Preji vám všem hodně všeho dobrého v roce 1993 a těším se na další setkání na stránkách Australských listů.

Jana Háberová

Mládenec z Prahy

Jan Plavec

Silvestr. Loučení se starým a vítání nového roku. Veselé a hlučné. Sjeli jsme se k tomu účelu na východním pobřeží Tasmanie u Petra - bývalého vodáka, na jehož pozemku obklopeném na jedné straně mořem, na druhé lagunou - řekou se slezina pořádá. Kromě Petra (udržuje si stále solidní figuru) je zde malá hustota obyvatelstva. Čas sem od datumového poledníku za Tasmánským mořem dorazí s gustem, čerstvý a bez komplikací. Ani odboráři ani ochránáři neměli ještě příležitost vzít ho do parády - vyhlásit k němu protestní stávkou (přesčasy) nebo ho navrhnout World Heritage Listing (nenávratnost !)

Z dolíku od bungalovu mezi písečnými dunami "Dolphin Lands" už od setmění zní zpěv a kultivovaná konverzace (Čechoslováci, tak jako delfini jsou známi vysokou inteligencí). České, slovenské a sprosté písničky se tu neškodně rozplývají do okolní buše. Dokonalý to soulad člověka s přírodou ! Na stole u plápolajícího táboráku jsou vyrované misky s domácími dobrotami a samozřejmě... spoustou pití. Každý štědrě něčím přispěl, i dříví dovezli (pro jistotu, kdyby náhodou přšelo !). Nejméně nápadný ač neméně důležitý příspěvek k dobré pohodě kdosi přivezl v podobě láhve latrinového protijedu. Byl to dobrý nápad. S tolika profesionálními jedlíky a s tak bohatým jídlem bylo jasné, že septický záchod by nestačil a tak, v diskrétní vzdálenosti od "campu", poblíž studny Petr vykopal a zkonstruoval latrinu jak ze "Švejka". A přes všechno švejkaření, potáčení se přes kořeny, zakopávání o šnůry stanů a šlapání na posuny a tajgrsnejky rejdicími ve tmě, byl někdo natolik zodpovědný, že tu láhev postavil z dosahu dětí (jak ostatně varování s lebkou a skříženými hnáty na ní žádalo) na vysoký stůl s pitím.

Leckdo se asi otřese nad takovým rizikem, ale to nezná Čechoslováci v

emigraci. Jestliže tasmánští tygři vyhnuli, my je nahradili. Jsme nejen nebojácní, ale i ostražití. Přesto, jak jsem se na tu nebezpečnou láhev díval, naplňovala mě předtucha nějaké katastrofy, které jsem však nebyl schopen zabránit. Mesmerizován a jaksi vzrušen tím rizikem, ruce jakoby paralyzované nebyly schopné tu lučavku královskou nebo co to v té láhvi bylo, hodit do křoví.

Půlnoc udeřila, valčík odzpíván, poháry vypity a opět a opět naplněny a žádná kalamita. Sice se mluví o bosém přecházení žhoucích ohnišť nebo o půlnocní jízdě na delfinech v příboji, ale naše stárnoucí těla stále řídí automatický pilot zdravého rozumu. Když nás rozehnal první líjak nového tasamánského "léta", skupina "super tygrů" se se zbývajících láhví uchytila pod střechem u "barbeque" a pokračovala v oslavách. Na mokré stole u dohasínajícího ohně zůstala jen ta ponurá láhev, svědčící o tom, že nikdo nebyl na mol. Úžasnou výdrž mají ti našinci ! Ohvzláště jakýsi nenápadný mládenec z Prahy. Přišel později z majlandu a dostal se tak do tempa až k ránu. Já už to vzdal. Jak jsem zaslechl od Nového Zélandu kuropění, zachtělo se mi zalézt do spacáku a vrnět. Uložil jsem harmoniku do kufru a sebe na polní lůžko. Hrstka nejdolnějších však chytnula druhý dech. Vrátila se k ohni a vedena oním mláďencem začala terorizovat ležení. Vyžadovali nástup na rozevřičku, sborový zpěv Internacionály, držkovou polévku a hlavně... víc pití. Můj toužený spánek se změnil ve zlý sen.

"Házejte na střechem, ať vstane a jde hrát" hlasem volžského burlaka navařil Mirek v rasputinovském županu. Vyhlédl jsem šterbinou ve stěně loděnice, ve které jsem zmučeně očekával svítání.

V záblescích rozedmýchaného ohně jsem uviděl siluetu vůdce - vrávorál a šmátral tmou, až rukou nahnatal tu osudovou láhev. Automaticky ji otevřel a zdvihl k říhajícímu ústům. Vim, humanita ve mně žádala, abych varovně vzkřikl a zastavil ho. Když chce ale člověk spát, je schopen vraždit.

Loknul si, zcepeněl, vlasy se mu naježily a ze všech otvorů těla mu vyfoukly zelené obláčky. Z hrdla se mu

vydral dlouhý výdech a zahučel nad ohněm jak výšleň z plamenometu. Otrásl se jak nosorožec zasažený do kořene rohu. "Ta here !" zachroptěl, zašpuntoval láhev, opatrně ji postavil zpátky na stůl a odpotácel se zemřít do buše ! S jeho odchodem jako by uřálo. Ztratili vůdce - rozhostilo se toužebné ticho.

Příští den, vlastně ráno - tedy v poledne, se tábor podobal scéně po bitvě na Bílé hoře. Oběti přežívání, přežrání a alkoholu se vysíleně sunuly mezi stany, latrinou a kuchyní s horkou kávou. Těžké případy seděly nehybně na pažezích s hlavou v dlaních, některé stany se ani nezavlnily. Z Rasputinova camervanu zněly sprosté kletby.

A tu, svižným krokem, s čerstvou tvář a jasným hlasem se s námi přichází rozloučit ten mládenec z Prahy. "Bylo to fajn ! Díky a za rok nashle !" zpívá veselé. Tak on nejen nezahynul, jemu to zřejmě skvěle protáhlo systém ! Jak křepce kráčel k autu, všiml jsem si, že se z něj ještě lehce kouří a vadne za ním tráva. Byla to tedy pravda ! Nezdálo se mi to jen. Nebýt toho, že jsem v noci náhodou zahlédl co se stalo, nikdo by nevěděl o účinném prostředku.

Zkontroloval jsem pro jistotu co to přesně bylo, jestli jsem se přece jen nezmylil. Ne, byl to Portachem (for toilet).

UPOZORNĚNÍ PRO RODIČE

Department of School Education
Saturday School
oznamuje,
že pravidelná sobotní výuka
českého jazyka
pro žáky 7. až 12. ročníků
bude tento rok probíhat ve
Strathfield Girls High School
Albert Road, Strathfield 2135
Studenti si mohou vybrat český jazyk
jako jeden z maturitních předmětů
(2. unit Czech)

Zápis pro žáky 11. a 12. ročníků se
koná 6.2.1993 od 9,00

Zápis pro žáky 7. až 10. ročníků se
koná 13.2.93 od 9,00

Bližší informace : Rita Keller 334 9664

Několik moudrých slov o manželství

Jeden slavný muž definoval manželství takto:
Tři roky zbožňování, tři roky hádek a třicet let tolerance
A děti začnou znova.

Podle názoru mnohých je to s manželstvím jako se skokem do vody. Člověk se nesmí
dlouho osmělovat.

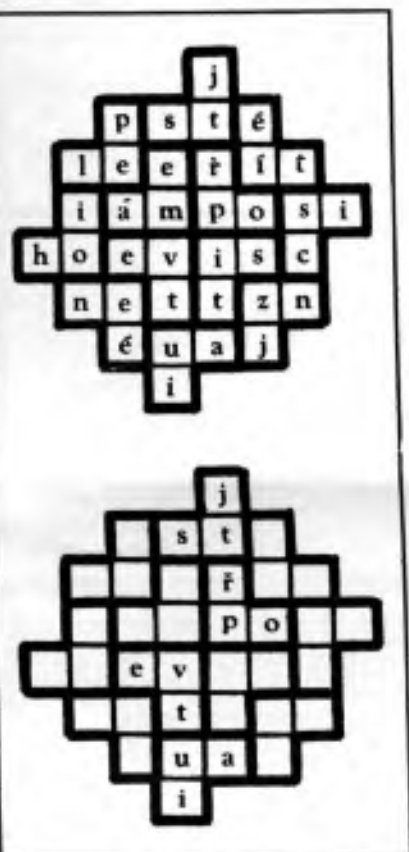
Manželské okovy jsou tak těžké, že je musí nést dva, popřípadě i tři.

Diplomat je člověk, který si pamatuje datum narození své ženy, ale ne její stáří.

Bigamista je muž, který má dvě ženy navíc.

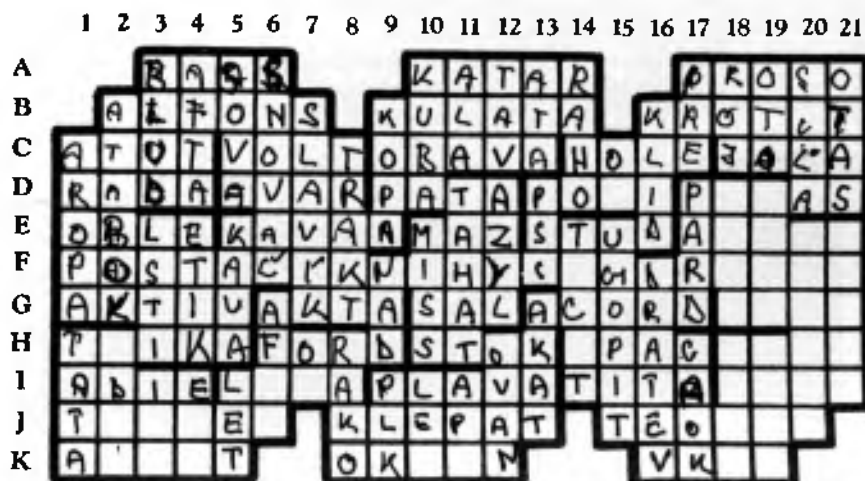
Optimista je manžel, který nechá běžet motor auta, zatímco jeho žena nakupuje.

Není zcela správné říkat, že ženatí muži žijí déle. To se jim jen ten čas zdá delší.

SKLÁDAČKA

Přemístíte-li pevně stanovené třípísmenné
shluky z horního obrazce do dolního správně,
vyjde vám v řádcích znění myšlenky Quintuse
Enniuse o přátelství.

CITÁT

„Spisovatel je člověk, kterému . . . (dokončení výroku G. B. Shawa v tajence).

VODOROVNĚ: A. Český prozaik; zánět
sliznice; obilnina. — B. Mužské jméno (28. 1.);
okrouhlá, mírnit. — C. Trumf v bridži; jednotka
elektrického napětí; strach; cizí ženské jmé-
no; plachetnice. — D. Pokyn; vymířetý kočov-
ník; část nohy; sloučeniny kyselin a zásad;
ořechovec. — E. Zaokrouhlené; turecký čer-
ník; mazadlo; ostych; od počátku (z laliny). —
F. Tajenka. — G. Pracovní schůze; úřední spi-
sy; lékopisné označení soli; souzvuk tří tónů;
bývalý podnik ve Fulneku. — H. Nadezdívka
nad římou; americký průmyslník; soutok;
chudozubý savec; špička. — I. Sbohem;
pouze; plavovlasá; etiopská hora; jasně fialo-
vý. — J. Výstelka; šukat; tlukoty. — K. Vyčínit;
nasyčený uhlovodík; druh ptáka.

SVISLE: 1. Město v Itálii; závrťový komín. —
2. Tatarský náčelník; primitivní papírovina. —
3. Poblouznění; úskoky; národ. — 4. Puchýřek

na ústní sliznici; mravouk; značka našich
elektrospotřebičů. — 5. Noční pták; polynéský
nápoj; pohyb vzduchem. — 6. Pavouk; odsluní.
— 7. Zpěvný pták; předložka. — 8. Část velké
budovy; značka dlaždiček. — 9. Potáč;
předložka; žvást. — 10. Pokrm z krup a hub; an-
glický „slečna“; biblická postava. — 11. Křídlo
(zoologicky); vláčet; druh pepře. — 12. Rozta-
vená hmota (technicky); útočiště; ovanutí (bás-
nický). — 13. Značka čistícího prostředku; vý-
zva k tichu; trnovník. — 14. Jitro; přelétat. — 15.
Název hlásky; popadnout. — 16. Ticho; obuv-
nická nit. — 17. Slovenská předložka; levhart
(zastarale); potřestělec. — 18. Včelí společen-
ství; slonovina; trnitý keř. — 19. Mužské jméno;
pádová otázka; ženské jméno. — 20. Zásobní-
ky obilí; prohlubeniny. — 21. Otík; úslužnost.

Pomůcka: I. Tita. — 1. Arona. — 4. Afta. —
17. Pard.

BETONOVÁNÍ

všeho druhu odborné vyhotoví

MIREK

(02) 622 1712

CUISINE ART CATERING*Pty Ltd*

dodá

veškeré lahůdky, zeleninové i ovocné saláty,
obložené misky a další speciality

Přesné informace :

telefon: 525 3971

2 Kumulla Road, MIRANDA NSW 2228

Dr. JAN ROSA

odborný zubní lékař

Suite 8 - 560 Pennant Hills RoadWEST PENNANT HILLS

ordinuje : úterý - čtvrtek - sobota

tel. objednávky od pondělí do soboty

na čísle : 481 8878

LISACEK & CO

BARRISTERS & SOLICITORS

LEGAL ADVICE

1 st Floor, 69 a Grote Street

ADELAIDE S.A. 5000

Telephone : (08) 231 5909

ALL INTERNATIONAL OFFICE MACHINESProdej a opravy nových i starších
"typewriters, photocopiers & faxes"

Dílna a obchod- 102 Percival Road

STANMORE, NSW 2048

Tel 5693 691 nebo 214 7402

Vladimír Bohdan

457 9443

Václav Novák

306 781

L. & G. PERGL*Česká Optická Firma*

57 Pelham Street

CARLTON VIC. 3053

tel: (03) 663 6242

DO YOU HAVE BROKEN GLASS ?call
VITA KOZAKRepair Crystal
GlassExp. from Bohemia
since 1966

Tel: 02-529 4967 - 14 Horbury St. SANS SOUCI 2219

L E O COMPUTERS

Nabízíme od "Notebook" až do "Tower 486/33"

Systémy pro úřad nebo doma, pro navrhování i výrobu

český & slovenský "wordprocessor" T602

včetně opravného a překladového slovníku

SKODEX INTERNATIONAL

Unit 3, 377 Newbridge Road,

Moorebank, NSW 2170

Tel: (61-2) 822 4833 Fax: (61-2) 822 4836

APPLIED COMPUTER SYSTEMS

Australia

CAD/CAM

specialists

MICROSTATION, DRAFTeas, SMARTCAM

7 Boonah Street

WENTWORTHVILLE

NSW 2145

Tel: (02) 636 1873

Fax: (02) 631 2024

Mobile: 018 288 477

BONDI REMOVALS**FURNITURE REMOVALS****& STORAGE**

no job too small - no removal too large

LOCAL - COUNTRY**INTERSTATE - OVERSEAS****PHONE: 365 0993 FAX: 550 26 14**

Hovoříme česky a slovensky.

HABER - PILOT
Pty Limited
PRODUCTION**AUSTRALSKÉ LISTY** měsíčník
Čechů, Moravanů a Slováků v Austrálii.Vydává: **HABER-PILOT Pty. Limited**
7 Boonah Street,
WENTWORTHVILLE NSW 2145
Tel: (02) 636 1873 Fax: (02) 631 2024Vedoucí redaktorka: **Jana Haberová**
členové redakčního kruhuNázory redakce se nemusí ztotožňovat s obsahem příspěvků.
Uzávěrka dalšího čísla vždy dvacátého každého měsíce.

INZERCE:

MORAVANKA
35 let, 170cm, 58 kg,
rozvedená s 12-ti letým
synem, žijící na Moravě,
by se ráda seznámila s
hodným a spolehlivým
mužem.Jen vážně a seriózně!
Nabídky do redakce.**Osamělý**
46ti letý nealkoholik,
by se rád seznámil
s milou a příjemnou
krajankou ve věku
od 30 do 45 let.
Volejte Pepíka:
(03) 701 51 25**Přijďte si natrhat
čerstvé borůvky
na
borůvkovou farmu
"U-PICK"**Sklizeň začíná v polovině
ledna
každou sobotu a neděli
Domluva předem není
nezbytná, ale je výhodnější
tel. (59) 629 312
Sledujte značku
"U-PICK"
na Melba Hwy
Melwey ref: 282 Q 17**AVRO film**
video**ZAJISTÍ:**Video záznamy všeho druhu.,
převod českých černobílých
kazet na barevný australský
systém (SECAM na PAL)
převádění rodinných
filmů na video12 Harrod Street
PROSPECT
NSW 2149 tel: (02) 621 7586**SM Jewellery**Prodej zlatých a stříbrných šperků.
Návrhy nových šperků, modernizace
a opravy.

Odborné odhady pro pojišťovnu.

Nejlepší ceny pro krajany

Tel.: (02) 411 1429

Fax: (02) 413 3474

Shop 13, Chastwood Chase,
Victoria Ave, CHASTWOOD
NSW 2067**AIR CARGO SERVICE**dopravíme letecky a
spolehlivě zásilky
do mnoha míst Evropy
za velmi výhodné ceny
Informace: (02) 570 6327
Fax: (02) 580 0255**L. & T. Martin Pty Ltd.**
HURSTVILLE NSW 2220**DIVER'S MECCA**Všechno pro potápěče
O DOVOLENÉ V QUEENSLANDU
se naučte potápět na HERVEY BAY.
Ideální podmínky:

- teplá voda
- potopené lodě
- korály
- spousta ryb

Instruktor: Vladimír Novák
tel: 071-25 1626 fax: 071-25 1833**472 ESPLANADE,**
HERVEY BAY - QLD, 4655Předplatné na **AUSTRALSKÉ LISTY** CENA \$2.60

Jméno _____

Ulice _____

Město _____

Stát _____

P. Code _____

Tel. _____

Vystříhnete a odešlete s poplatkem na
HABER PILOT PRODUCTION
7 BOONAH STREET
WENTWORTHVILLE 2145Předplatné - zaškrtněte
První polovina 1993.....
Celý rok 1993.....☐ \$15.60☐ \$31.20

**CESTUJTE S NÁMI
DO CELÉHO SVĚTA**

1st Floor, 188 Commercial Road, Prahran 3181

Ph. (03) 510 2474, (03) 510 2482

A.H. (03) 878 8984 Fax (03) 510 2482

Lic. No. 31446

ZAŘIDÍME:

Vaše cesty do celého světa, návštěvy z Československa,
cesty kolem světa, ubytování, půjčování aut,
EURORAIL- vlakem po Evropě, pojištění, cesty lodí,
cestování po Australii a další.

PODPORUJTE

ODEBÍREJTE

ČTĚTE

**AUSTRALSKÉ
LISTY**

JEJICH BUDOUCNOST JE NA VÁS

**AIRBUS
A310-300**

ČSA

CZECHOSLOVAK

AIRLINES

FLY OK FLY ČSA

POHODLNÁ CESTA DO PRAHY A EVROPY
S VÝBORNÝM SPOJENÍM

SE SINGAPOREM A BANGKOKEM

Kontaktujte naše cestovní kanceláře nebo přímo:

CZECHOSLOVAK AIRLINES

Suite 808 Australia Square Tower

George Street, SYDNEY

Tel. 247 6196

CONTACT
P·R·I·N·T·I·N·G

ACN. 002 887 238

NAVRHNEME
GRAFICKY UPRAVÍME
KVALITNĚ VYTISKNEME
BAREVNĚ I ČERNOBÍLE

KATALOGY
OBCHODNÍ DOPISY
REKLAMNÍ NABÍDKY
SVATEBNÍ OZNÁMENÍ
VIZITKY
A DALŠÍ

Unit 4, 175 Gibbes Street
CHATSWOOD, N.S.W. 2067, AUSTRALIA
Tel. (02) 417 8555 Fax. (02) 417 5510

Superior Performance At An Affordable Price